

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 3/12
18.05.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vesne Popović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, zapisničarem, rešavajući po zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca PTZ-34/12 od 28.02.2012. godine, protiv presude Prekršajnog suda u Vranju 2-PRU.br.147/11 od 26.11.2011. godine i pravnosnažnog rešenja Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Policijske uprave Vranje Up.br.1268/11 od 08.09.2011. godine, u predmetu prekršaja, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.05.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDAJU SE presuda Prekršajnog suda u Vranju 2-PRU.br.147/11 od 26.11.2011. godine i rešenje Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Policijske uprave Vranje Up.br.1268/11 od 08.09.2011. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prekršajnog suda u Vranju 2-PRU.br.147/11 od 26.11.2011. godine odbijena je žalba okrivljenog M.T. iz V. i potvrđeno rešenje Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, PU Vranje Up.br.1268/2011 od 08.09.2011. godine, kojim je okrivljeni oglašen krivim za prekršaj iz člana 333. stav 1. tačka 29. Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, koji je učinjen u vreme, mestu i na način bliže označen u izreci prvostepenog rešenja, i kažnjen je novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 dinara, uz obavezu uplate troškova prekršajnog postupka u iznosu od 700,00 dinara.

Protiv navedene presude Prekršajnog suda u Vranju i prvostepenog rešenja o prekršaju, Republički javni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 1. tačka 13. i 15. i stav 2. u vezi člana 85. stav 4. i člana 175. stav 2. Zakona o prekršajima. U zahtevu ističe da je prvostepeno rešenje o prekršaju zasnovano na iskazu okrivljenog koji nije bio upozoren na pravo da uzme branioca i da bude ispitan u njegovom prisustvu, pa je na taj način povređen član 175. stav 2. Zakona o prekršajima. Takođe, navodi da je izreka prvostepenog rešenja nerazumljiva i u znatnoj meri protivrečna dokazima u spisima, jer se iz izreke ne vidi jasno u čemu je postupanje okrivljenog bilo suprotno članu 66. stav 1. tačka 13. Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, odnosno da li je parkiranje vozila bilo zabranjeno saobraćajnim znakom ili je ometalo kretanje pešaka, s obzirom da fotografija u spisima ukazuju na drugačije okolnosti. Smatra da je rešenjem prvostepenog organa za prekršaje, kao i pobijanom presudom Prekršajnog suda u Vranju, kojom je potvrđeno to rešenje, povređen zakon na štetu okrivljenog, pa predlaže da sud uvaži zahtev i ukine pobijanu presudu i prvostepeno rešenje i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

Vrhovni kasacioni sud je na osnovu odredbe člana 265. stav 2. Zakona o prekršajima ("Sl. Glasnik RS" broj 101/05, 116/08 i 111/09), obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca, koji, iako uredno obavешten, nije pristupio.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu i prvostepeno rešenje o prekršaju, u smislu člana 266. stav 1. Zakona o prekršajima, Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Republički javni tužilac osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da su presuda Prekršajnog suda u Vranju 2-PRU.br.147/11 od 26.11.2011. godine i rešenje Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Policijske uprave Vranje Up.br.1268/11 od 08.09.2011. godine doneti uz bitne povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 1. tačka 13. i 15. i stav 2. u vezi člana 85. stav 4. i člana 175. stav 2. Zakona o prekršajima. Ovo stoga što se iz zapisnika o ispitivanju okrivljenog od 01.09.2011. godine, sačinjenog od strane MUP-a Republike Srbije-PU Vranje, vidi da okrivljeni M.T. nije, u smislu člana 85. stav 4. Zakona o prekršajima, poučen o pravu da se pri prvom ispitivanju brani sam ili uz stručnu pomoć branioca koga sam izabere, niti je u tom zapisniku naveden njegov iskaz o tome da li želi da uzme branioca po svom izboru ili da bude saslušan bez angažovanja branioca. Članom 85. stav 4. Zakona o prekršajima propisano je da okrivljeni ima pravo da se brani

sam ili uz stručnu pomoć branioca koga sam izabere, a sud je dužan da prilikom prvog ispitivanja okrivljenog pouči o pravu na branioca, zbog čega postupanje protivno navedenoj odredbi Zakona, predstavlja povredu prava odbrane i bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka propisanu članom 234. stav 2. Zakona o prekršajima. Iz zapisnika o ispitivanju okrivljenog od 01.09.2011. godine proizlazi da na obrazcu zapisnika postoji odštampana napomena da je okrivljeni upoznat sa zahtevom za pokretanje prekršajnog postupka i pravima koja ima u ovom postupku i da izjavljuje da će se braniti sam - da je angažovao branioca - advokata. Međutim, prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, ne može se smatrati da je time ispoštovano pravo odbrane okrivljenog, koji u svom iskazu nije naveo da je upoznat sa svojim pravom na odbranu.

Iz spisa predmeta, takođe, proizlazi da je okrivljeni oglašen krivim i kažnjen za prekršaj, označen u izreci prvostepenog rešenja, na osnovu sprovedenog dokaznog postupka i priznanja da je vozilo parkirao na spornom mestu. Prema odredbi člana 175. stav 2. Zakona o prekršajima na iskazu okrivljenog koji nije bio upozoren na pravo da uzme branioca po svom izboru ili da bude saslušan u prisustvu branioca ne može se zasnovati odluka. Ovakvim postupanjem prvostepeni organ je učinio bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka iz člana 234. stav 1. tačka 13. Zakona o prekršajima.

Rešavajući po žalbi okrivljenog izjavljenoj protiv navedenog prvostepenog rešenja, Prekršajni sud u Vranju je pobijanom presudom odbio žalbu i potvrdio prvostepeno rešenje, nalazeći da, u smislu člana 241. Zakona o prekršajima, tim rešenjem nisu učinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka i povrede materijalnog propisa zbog kojih bi ožalbeno rešenje moralo biti ukinuto po službenoj dužnosti. Na taj način i sam Prekršajni sud u Vranju je učinio bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz člana 234. stav 1. tačka 13. i stav 2. u vezi člana 85. stav 4. i član 175. stav 2. Zakona o prekršajima.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da je izreka prvostepenog rešenja nerazumljiva i protivrečna dokazima u spisima, jer se iz nje ne vidi jasno u čemu je postupanje okrivljenog bilo suprotno članu 66. stav 1. tačka 13. Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, odnosno da li je parkiranje vozila bilo zabranjeno saobraćajnim znakom ili ometalo kretanje pešaka, pa je našao da su ti navodi neosnovani. Ovo stoga što je članom 66. stav 1. tačka 13. navedenog zakona propisano da vozač ne sme da zaustavi ili parkira vozilo na trotoaru, osim ako je to dozvoljeno saobraćajnom signalizacijom, i ako na trotoaru, kada je vozilo parkirano, ostane slobodan prolaz za pešake najmanje širine 1,60 metara, koji ne sme biti uz ivicu kolovoza, što znači da su oba uslova navedena kumulativno, pa nema nejasnoća u pogledu određivanja prekršaja za koji je okrivljeni oglašen krivim.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani navodi iz zahteva da je u prekršajnom postupku povređeno pravo okrivljenog na odbranu, a što je od uticaja na zakonito i pravilno donošenje odluka, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 266. stav 3. Zakona o prekršajima, uvažio zahtev i ukinuo prvostepeno rešenje i pobijanu presudu i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno odlučivanje, koji je dužan da postupi po članu 269. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.